

ಅವಳು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇ ಕೊಳಕು ಸೀರೆ, ಬಿಚ್ಚಿದ ತಲೆಗೂದಲಿನ ಹೆಂಗಸು....ಕಂಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಆಕೃತಿಯ ಗುರುತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತತೊಡಗಿತು. ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಮಲತಾಳೇ....! ಯಾರನ್ನು ಡೈವರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋದವಳೆಂದು ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿಸಿದಳೋ ಅವಳೇ. ಹೇಮಲತಾಳ ಅಳು ನಿಲ್ಲುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಋತುವಿಗೆ ಸಂಕಟವುಕ್ಕಿತು.

'ಅಮ್ಮಾ.....ನಾನಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಋತು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ, ಇನ್ನೇಲೆ ನೀನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅಳಬಾರದು, ಅಮ್ಮಾ....ಅಮ್ಮಾ....'

ಋತುವಿನ ಅಮ್ಮಾ...'. ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಹೇಮಲತಾಳ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಿರಬೇಕು. ಆಕೆ ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎದುರು ನಿಂತವಳನ್ನೇ ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ದಿಟ್ಟಿದಳು.

'ಅಮ್ಮಾ....ಹೇಳಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದವು ಯಾರೊಂಥ ಹೇಳಮ್ಮಾ, ಅಭಿಗತ ಸರಿಯಾದ ಗತಿ ಕಾಣಿಸಿ....' ಋತುವಿನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಆಕೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಋತುವಿಗೆ ಆಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು.

ದೀರ್ಘ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕತ್ತಲೆಯ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಸವಿಸುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇ?...ಪಾಪದ ಅಮ್ಮಾ....ಈ ಎಲ್ಲ ಆಘಾತವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕಿರುವುದೇ ಪವಾಡವೆನಿಸಿತು.

'ಅಮ್ಮಾ....ನಿನೂ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾರ್ಡ್ಡೇಡ, ನಿನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೇನಮ್ಮಾ...' ಎಂದ ಋತು ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ತಾಯಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕುಳಿತಿಡ್ಡ ಕರಿಬೆಕ್ಕು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಅರಚಿತು. ಅದರ ಅರಚುವಿಕೆಗೆ ಋತು ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿ ಹೇಮಂತನ ಜೊತೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಳು.

'ಅಮ್ಮಾ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಮ್ಮಾ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ....' ಎಂದವಳು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತಡವರಿಸುತ್ತಲೇ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿ ಬದಳು. ಮೇಲೇರಿ ಬಂದು ಸಂಪಿನ ಮುಚ್ಚಳದಂತಹ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು.

ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ಆಚೆ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಔಟ್‌ಹೌಸಿನ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಸುಂದರಿಯರು ಎಂಥ ಜರೂರಿ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಇರದಿದ್ದುದರ ರಹಸ್ಯವೇಗ ಬಯಲಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ತಾಯಿಗೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಕೊಡಲು ದಿನವೂ ದಂಪತಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದೇ?...ಅಥವಾ ತಂದೆಗೆ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದೇ?...ಅವಳಿಗೆ ಗೊಂದಲವೆನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಬಂಗಲೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಲಾವತಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಅಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಋತು, ಮೊದ್ದೇ ರಣಬಿಸಿಲು ಬೇರೆ, ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳ ಹತ್ತ ತಿರುಗಾಡ್ತೇಡ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ, ಮೊದ್ಲು ಊಟ ಮಾಡು....' ಎಂದ ಕಲಾವತಿ ಅವಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ಊಟ ಬಡಿಸಿ ತಾವೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು ಋತು. ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಯಿಗೂ, ಈ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದೇ? ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಾವತಿ ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಾಗಿ ಆಗಮಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಡೈವರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದು ಅನಾಥಾಶ್ರಮದಿಂದ. ಆದರೂ....ಇವೆಲ್ಲವೂ

ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದರೆ....ಆಸ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಕಲಾವತಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಅಮ್ಮನನ್ನು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ....ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಕಲಾವತಿ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ರಮ್ಯಾ ವಿಚ್ಛೇದಿತ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಆಕೆಯ ಸರಳತೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಜತೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಇಂಗಿತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಗೆ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ಋತುವಿಗೆ ಯಾರೋ ಕಿರುಚಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಅಂದುತ್ತಾಳೆ. ಋತುವಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಕನಸು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಋತು ಔಟ್‌ಹೌಸ್‌ನತ್ತ ಹೋದಾಗ ನೆಲಮಾಳಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೆಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಸೇರಿದಷ್ಟು ಉಂಡು ತನ್ನ ರೂಮನ್ನು ಸೇರಿದಳು ಋತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದಳು.

'ಏನು ಹುಡುಗಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಿಯಾ? ಈಗ್ಗೆ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಮೂಡಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡ್ತೇಡ ಮಹಾರಾಯ್ತಿ, ಮದ್ದೆಯಾಗೋವರ್ಗೂ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀನ ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಇರೋಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಒಳ್ಳೇದು..' ತುಂಟ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಹೇಮಂತ.

'ಅಯ್ಯೋ ಹೇಮಂತ್, ವಿಷಯ ಅದಲ್ಲ, ಬೇರೆನೋ ಇದೆ, ನಿಂಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳ್ತೇಬೇಕಾಗಿದೆ....' ಎಂದ ಋತು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ವಿಷಯದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯದವರೆಗೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೇಮಂತನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ.

'ಓ ಮೈ ಗಾಡ್, ಎಕ್ಸಲೆಂಟ್ ಋತು, ಐ ಕಾಂಟ್ ಬಿಲೀವ್ ದಿಸ್'. ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ನೀನೆಂಥಾ ವಿಷ್ಣುನಾ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಿ ಅಂತ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಂತೂ ಪತ್ತೇದಾರನ ಲವ್ವರ್ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತಿ ಬಿಡು...'. ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದ.

'ಋತು, ಇವತ್ತು ಹೇಗಿದ್ದೂ ಭಾನುವಾರ, ಇವತ್ತು ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಪೊಡ್ಡೂಸ್ ಮಾಡೋಕಾಗಲ್ಲ, ಒಂದು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡೋಣ, ನಾನು ಅಜಯ್ ಜೊತೆಗೆ ಇವತ್ತೇ ಮಾತನಾಡಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೇ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿ ನೀನು, ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಕರೆ ತರಬಹುದು, ಆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಪೊಲೀಸರ ಹೊಡೆತದ ರುಚಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಯಾರ್ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ....ಋತು, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ, ರಮ್ಯಾಗೆಗೂ ಹೇಳ್ತೇಡ, ಕೆಲವು ಸಲ ಗಾಳಿಗೂ ಕಿವಿಗಳಿರುತ್ತೆ....' ಹೇಮಂತ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಋತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮೈ ಚೆಲ್ಲಿ ದಳು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತಾನು ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು.

ಹೌದಲ್ಲವೇ?...ಹೀಗೆಯೇ ಕೊಳಕು ಸೀರೆ, ಬಿಚ್ಚಿದ ತಲೆಗೂದಲಿನ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪಾಳು ದೇವಾಲಯದ ಬಾವಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಆ ದಿನ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಕನಸಿನಿಂದ ತಾನು ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ರಮ್ಯಾ ತನ್ನನ್ನು ಅವಳೊಂದಾದ ನಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು. ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ,